

BIOGRAFIJA

doc. dr. sc. Antuna Lovrića

Antun Lovrić rođen je 9. listopada 1942. godine u Batrini, općina Nova Kapela u Brodsko-posavskoj županiji. Osnovnu šestogodišnju školu završio je u Novoj Kapeli dok zadnja dva razreda završava u Starom Petrovom Selu. Nakon nje upisuje se u Učiteljsku školu „Franjo Marinić“ u Slavanskom Brodu gdje je maturirao 1963. godine. Po završetku srednje škole zapošljava se kao učitelj u Osnovnoj školi „Antun Mihanović“ u Novoj Kapeli, koja je te godine upravo otvorena. Slijedi (1966.) odlazak u Područnu školu u Trapare, a ubrzo se zapošljava u Kulturno-prosvjetnoj zajednici u tadašnjoj Slavanskoj Požegi.

U turbulentnim vremenima 1971. godine postao je politički radnik u Općinskom komitetu Saveza komunista Hrvatske i istodobno član Predsjedništva Saveza omladine Hrvatske. Aktivni angažman u Hrvatskom proljeću, uz ostavke na sve dužnosti priskrbio mu je politički i egzistencijalni progon.

Odlučio je nastaviti ranije upisani studij sociologije i filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kojeg je okončao koncem 1979. godine postavši tako profesor sociologije i filozofije. 1981. godine zapošljava se u Slavanskom Brodu u Tehničko-obrazovnom centru „Đuro Đaković“. Upisao je i poslijediplomski studij na Pravnom fakultetu u Osijeku na kojem je u travnju 1987. godine magistrirao na području društveno-humanističkih znanosti na polju prava s temom „Optimiranje radnog vremena“ (mentor: prof. dr. sc. Ante Lauc). Uz poslove u školi postao je i predavač na Strojarskom fakultetu u Slavanskom Brodu a nešto kasnije i na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku. 1997. godine na Pravnom fakultetu u Osijeku obranio je i svoju doktorsku disertaciju pod naslovom „Radno vrijeme: pravni i sociološki aspekti“ (mentor: prof. dr. sc. Vilim Herman) te je stekao titulu doktora znanosti na polju prava. Na tada (1998. godine) uspostavljenom Veleučilištu u Požegi obnašao je funkciju privremenog tajnika Veleučilišta, savjetnika dekana te je bio prorektor za nastavu i stručni rad. Kao profesor sociologije na Pravnom fakultetu u Osijeku predavao je od 2001. godine pa sve do odlaska u mirovinu 2010. godine.

Prof. Lovrić je bio i jedan od utemeljitelja Hrvatske narodne stranke (HNS) 1990. godine te predsjednik njezinog požeškog ogranka. Jedan je od folklornih utemeljitelja KUD-a

„Šokadija“ iz rodne Batrine, utemeljitelj tamburaškog orkestra u Batrini, zatim glazbene priredbe „Pismicama kroza Šokadiju“, učitelj folklorne skupine „Šokadije“, i tako dalje. U Požegi postaje predsjednik jednog od najstarijih hrvatskih planinarskih društava HPD „Sokolovac“. Za svoj bogati društveni i politički rad Grad Požega mu je 2015. godine dodijelio nagradu za životno djelo.

Profesor Antun Lovrić danas je umirovljeni sveučilišni nastavnik, oženjen i otac dvojice sinova i djeda petero unukâ. I danas još uvijek, koliko mu to snage i zdravlje dopuštaju, piše, proučava i istražuje. Tijekom svojih dugogodišnjih i raznovrsnih angažmana prof. Lovrić je napisao četiri knjige (*Kilimanjaro, Kilimanjaro*, 2002.; *Moja Batrina*, 2011.; *Požeško planinarstvo*, 2014.; *Hrvatsko proljeće u Požegi '71.*, 2017.) te niz što znanstvenih/stručnih što popularnih članaka i radova.

„Životni put isprepleten borbom za jedan idealnotipski životni stil, za jedno bogatstvo sadržaja, protkano odanošću i poštovanjem za svoj kraj i njegove ljude, oda je čovjeku i duhovnom plemenitašu“.

Preuzeto i prilagođeno iz:

- Antun Lovrić, *Moja Batrina*, Udruga za zaštitu kulturne baštine „Sv. Antun“ – ARCA, Batrina – Nova Gradiška, 2011., str. 192–193.
- Antun Lovrić, *Hrvatsko proljeće u Požegi '71.*, Županija Požeško-slavonska, Požega, 2017., str. 323–325.